

Міністерство освіти і науки України
Луганський національний університет імені Тараса Шевченка
Луганський відділ Українського Географічного товариства
ДУ НДІ соціально-трудових відносин
Міністерства праці та соціальної політики України
Луганський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
Луганський обласний центр дитячо-юнацького туризму та краєзнавства
Слобожанський осередок Наукового товариства ім. Т. Шевченка
Луганська обласна організація Української спілки краєзнавців
Луганське обласне об'єднання
Всеукраїнського товариства „Просвіта” імені Тараса Шевченка
Газета „Краєзнавство. Географія. Туризм”

НАУКОВІ ПОШУКИ ГЕОГРАФІЧНОЇ ГРОМАДСЬКОСТІ: вчора, сьогодні, завтра

*Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції,
присвяченої 50-річчю заснування Луганського відділу
Українського Географічного товариства*

*26 – 28 жовтня 2009 року,
м. Луганськ*

Луганськ
ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка»
2009

УДК 911(063)

ББК 26.8

Н34

Редакційна колегія:

доктор геогр. наук П. Г. Шищенко,

доктор геогр. наук А. І. Доценко,

доктор геогр. наук С. І. Іщук,

доктор геогр. наук К. В. Мезенцев,

доктор геогр. наук В. В. Стецюк,

доктор геогр. наук О. Г. Топчієв,

кандидат геол.-мін. наук М. І. Удовиченко,

кандидат геогр. наук О. О. Кисельова,

кандидат геогр. наук Ю. О. Кисельов

Н34

Наукові пошуки географічної громадськості: вчора, сьогодні, завтра:
матеріали Міжнарод. наук.-практ. конф., присвяченої 50-річчю заснування Луганського
відділу Українського Географічного товариства (26 – 28 жовтня 2009 року, м. Луганськ) /
Відп. ред. Ю. О. Кисельов. – Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2009. –
213 с.

У збірнику наукових праць представлено результати та визначені перспективи досліджень з
усіх напрямів сучасної географії – природничого, суспільствознавчого, екологічного. Okремі
матеріали висвітлюють актуальні проблеми методики викладання географічних дисциплін у
загальноосвітніх і вищих навчальних закладах.

УДК 911(063)

ББК 26.8

*Рекомендовано до друку науковою комісією
Луганського національного університету
імені Тараса Шевченка
(протокол № 1 від 15 вересня 2009 р.)*

УДК 911(063)

ББК 26.8

Н34

Редакційна колегія:

доктор геогр. наук П. Г. Шищенко,
доктор геогр. наук А. І. Доценко,
доктор геогр. наук С. І. Йщук,
доктор геогр. наук К. В. Мезенцев,
доктор геогр. наук В. В. Стецюк,
доктор геогр. наук О. Г. Топчієв,
кандидат геол.-мін. наук М. І. Удовиченко,
кандидат геогр. наук О. О. Кисельова,
кандидат геогр. наук Ю. О. Кисельов

H34 **Наукові пошуки географічної громадськості: вчора, сьогодні, завтра**
матеріали Міжнарод. наук.-практ. конф., присвяченої 50-річчю заснування Луганського
відділу Українського Географічного товариства (26 – 28 жовтня 2009 року, м. Луганськ)
Відп. ред. Ю. О. Кисельов. – Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2009.
213 с.

У збірнику наукових праць представлено результати й визначено перспективи дослідження усіх напрямів сучасної географії – природничого, суспільствознавчого, екологічного. Окремі матеріали висвітлюють актуальні проблеми методики викладання географічних дисциплін загальноосвітніх і вищих навчальних закладах.

УДК 911(063)
ББК 26.8

*Рекомендовано до друку науковою комісією
Луганського національного університету
імені Тараса Шевченка
(протокол № I від 15 вересня 2009 р.)*

ЗМІСТ

I. ПЛЕНАРНІ ДОПОВІДІ

Шищенко П.Г. НАУКОВІ ДОСЯГНЕННЯ ЛУГАНСЬКИХ ГЕОГРАФІВ У СВІТЛІ ЮВІЛЕЙНОЇ ДАТИ	3
Жадан В.І., Кисельова О.О. СТОРІНКИ ІСТОРІЇ ВИВЧЕННЯ ПРИРОДИ ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	4
Доценко А.І. МІСТА РАЙОННОГО ЗНАЧЕННЯ ТА ЇХ РОЛЬ У РЕФОРМУВАННІ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОГО УСТРОЮ УКРАЇНИ	8
Інук С.І., Гладкий О.В. ОСОБЛИВОСТІ КЛАСИФІКАЦІЇ І ТИПОЛОГІЇ ПРОМИСЛОВИХ АГЛОМЕРАЦІЙ	11
Кравчук Я.С., Кобзяк Р., Зубрицький Ю. ГЕОМОРФОЛОГІЧНЕ КАРТОГРАФУВАННЯ ПРИ ВИРІШЕННІ ІНЖЕНЕРНИХ ЗАВДАНЬ	13
Мезенцева Н.І., Мезенцев К.В. ГЕНДЕРНІ СПІВВІДНОШЕННЯ В ДЕРЖАВНОМУ УПРАВЛІННІ В УКРАЇНІ	16
Олійник Я.Б., Мельник К.Ю. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ	18
Степюк В.В. ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ ПРО ПРИРОДНІ ТА ЕТНОКУЛЬТУРНІ ФЕНОМЕНИ УКРАЇНИ	21
Топчієв О.Г., Яворська В.В. ТЕОРЕТИЧНІ ПОСТУЛАТИ НОВОГО АДМІНІСТРАТИВНО- ТЕРИТОРІАЛЬНОГО УСТРОЮ УКРАЇНИ	29

II. ПРИРОДНИЧО-ГЕОГРАФІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Бабич О. ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ЛІСОПАРКІВ М. ЛЬВОВА ТА ШЛЯХИ ЇХ ОПТИМІЗАЦІЇ	33
Белоусова Н.В. СТРУКТУРНА ЗМІННІСТЬ ГЕОСИСТЕМ ПІД ВПЛИВОМ ЛЮДСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	35
Брусак В.П. СУЧASNІ ПРОБЛЕМИ ГЕОГРАФІЗАЦІЇ ЗАПОВІДНОЇ СПРАВИ В УКРАЇНІ	38
Воровка В.П. ЛАНДШАFTНІЙ АНАЛІЗ СТРУКТУРИ АЗОВО-СИВАСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДНОГО ПАРКУ	40
Гришко С.В. СТАРОБЕРДЯНСЬКЕ ЛІСНИЦТВО ЯК ЛІСОКУЛЬТУРНИЙ ЛАНДШАFT У СТЕПУ	43
Дарницкий В.Б., Іщенко М.А. О СОПРЯЖЕНИИ ВОДНЫХ ЦИКЛОВ НАД КОНТИНЕНТАМИ И В ОКЕАНЕ НА ПРИМЕРЕ СЕВЕРО-ЗАПАДНОЙ ЧАСТИ ТИХОГО ОКЕАНА	45
Дернов В.С., Удовиченко Н.И. НОВЫЕ НАХОДКИ КАМЕННОУГОЛЬНЫХ АММОНОИДЕЙ НА ТЕРРИТОРИИ ЛУГАНСКОЙ ОБЛАСТИ	49
Дмитриченко Т.М. ЕКОЛОГІЧНО-ГЕОМОРФОЛОГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ОЦІНКИ РЕЛЬЄФУ ІЗЯСЛАВСЬКОГО КРАЮ (півночі пограничної зони Придніпровської та Подільської височин)	53
Зав'ялова Т.В. ПРИРОДНІ УМОВИ БАСЕЙНУ Р. МОЛОЧНОЇ ЯК ПОКАЗНИКИ ФОРМУВАННЯ ЛІХЕНОФЛОРИ	56
Іванова В.М., Кірпік А.А. ВПЛИВ СУЧASNІХ ГЕОЛОГІЧНО-ГЕОМОРФОЛОГІЧНИХ ПРОЦЕСІВ НА ЕКОЛОГІЧНИЙ СТАН ПІВNІЧНОГО ПРИАЗОВ'Я	58
Ісаєва Р.Я. ЛЕКАРСТВЕННЫЕ РАСТЕНИЯ ЛУГАНСКОЙ ОБЛАСТИ, ИХ ЭКОЛОГИЯ И ОХРАНА	60
Кисельова О.О. ЛІМІТУЮЧІ ФАКТОРИ РОЗВИТКУ ЯРУЖНОЇ ЕРОЗІЇ В ЛУГАНСЬКІЙ ОБЛАСТІ	61
Кокус В.В. НАУКОВІ ТОВАРИСТВА ПРИ ВУАН ТА ЇХ ВНЕСОК У ВИВЧЕННЯ ПРИРОДИ УКРАЇНИ В 20-Х РОКАХ ХХ СТОЛІТтя	63
Кравчук Я.С., Кобзяк Р. ОСОБЛИВОСТІ ГЕОМОРФОЛОГІЧНОГО КАРТОГРАФУВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ	66
Куделіна С.Б. "ГАРЯЧІ ТОЧКИ" ОДЕСЬКОГО РЕГІОNU ЯК ОБ'ЄКТИ ЕКОЛОГІЧНОЇ НЕБЕЗПЕКИ	67
Лаврик О.Д. ПРИНЦИПИ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ АНТРОПОГЕННИХ ЛАНДШАFTІВ РІЧИЩ I ЗАПЛАВ	72
Мельнійчук М.М., Ковальчук С.І., Десятник В.В. ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ В РЕКРЕАЦІЇ	75
Непша О.В. ДО ІСТОРІЇ ФОРМУВАННЯ КІС ПІВNІЧНОГО УЗБЕРЕЖЖЯ АЗОВСЬКОГО МОРЯ	78

Париловська Г. ВИРІШЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ СЬОГОДЕННЯ ШЛЯХОМ РЕАЛІЗАЦІЇ ГРОМАДСЬКИХ ПРОЕКТІВ	82
Рунців О.І. ПРИРОДНІ ТУРИСТИЧНІ РЕСУРСИ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ	84
Степанюк М.М., Донець І.А. ПРИРОДНО-РЕСУРСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ АГРОМЕДІОРАТИВНИХ ЛАНДШАФТІВ МЕЛІТОПОЛЬСЬКОГО РАЙОНУ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ ТА ПРОБЛЕМИ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ	86
Ткаченко Т.І. ДО СУЧАСНОГО СТАНУ ЕКОЛОГО-ГЕОМОРФОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	88
Холковська Т.Ю. ФІЗИКО-ГЕОГРАФІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ПОЛЬСЬКИХ ВЧЕНИХ НА ТЕРЕНАХ ПОДІЛЛЯ	89
Юровчик В.Г. ПРИРОДНО-РЕСУРСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	91

ІІІ. СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНІ СТУДІЇ

Альтгайм Л.Б. ДЕМОГРАФІЧНИЙ ВПЛИВ ЦЕНТРУ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСНОЇ СИСТЕМИ РОЗСЕЛЕННЯ НА ЦЕНТРИ РАЙОННИХ ЛОКАЛЬНИХ ПІДСИTEM	95
Андерсон В.М., Белова О.Л. ПАТТЕРН-АНАЛІЗ ЯКІСНИХ ПРОСТОРОВИХ ДАНИХ В СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ: МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ	99
Афоніна О.О. ДЕМОГРАФІЧНІ ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ПРАЦЕРЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПОЛІСЬКОГО РЕГІОNU	100
Барановський М.О. ПРОГНОЗУВАННЯ ДИНАМІКИ ДЕПРЕСИВНОСТІ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ (НА ПРИКЛАДІ ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	103
Гаврюшенко Г.В. ДЕМОГРАФІЧНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ	105
Гаевська Н.С., Мельник І.Г. ВНУТРІШНЬОРЕГІОНАЛЬНА ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ РЕГІОНІВ ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЗА ФАКТОРАМИ ФОРМУВАННЯ ТА ПОШИРЕННЯ БІДНОСТІ	108
Горб К.М. ПРОБЛЕМИ МИТНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО ТУРИЗMU У ПРИКОРДОННИХ РЕГІОНАХ	111
Дворська Л.А. СУСПІЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ЧИННИКИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО ТУРИЗMU В УКРАЇНІ	113
Кандауров В.В. ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ПОДІлу НА РАЙОННому РІВНІ (на прикладі північно-східних районів Луганської області)	116
Кисельов Ю.О. ЧИННИКИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЛЮДСЬКОГО ГЕОПРОСТОРУ ПІВДЕННО-СХІДНОЇ УКРАЇНИ	117
Коваленко В.П., Єфименко В.І. РЕГІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗЛОЧИННОСТІ (на прикладі Луганської області)	118
Козловець А.В., Сегіда К.Ю. ДО ПИТАННЯ ТИПОЛОГІЇ СІМЕЙ	120
Копер Н.С. ІНВЕСТИЦІЙНА ТА ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ПРОМISЛОВОСТІ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	122
Корнус А.О. ДИНАМІКА ЛЮДНОСТІ МІСТ ОБЛАСНОГО ПІДПОРЯДКУВАННЯ ПІВНІЧНО-СХІДНОГО РЕГІОNU УКРАЇNI	124
Кулешова Г.О. ГЕОГРАФІЧНА СТРУКТУРА ЗОВНІШньОТОРГОВЕЛЬНИХ ЗВ'ЯЗКІV ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	126
Макогон Г.Є. ПОРІВНЯЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ СИСТЕМ РОЗСЕЛЕННЯ ПРИКОРДОННИХ РЕГІОНОВ (НА ПРИКЛАДІ ЛУГАНСЬКОЇ ТА ВОРОНЕЗЬКОЇ ОБЛАСТЕЙ)	129
Мартыненко Н.Н., Матросов В.Д. НАПРАВЛЕНИЯ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ ТРАНСПОРТНЫХ ЛОГИСТИЧЕСКИХ ЦЕНТРОВ И КОНСИГНАЦИОННЫХ ЗОН ПРИГРАНИЧНЫХ РЕГИОНОВ УКРАИНЫ И РОССИИ В РАМКАХ ТРАНСГРАНИЧНОГО СОТРУДНИЧЕСТВА	132
Меліхова Т.Л. КЛАСТЕРНИЙ ПІДХІД ДО СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ МІСТА	135
Мельник І.Г. ДЕМОГРАФІЧНІ ФАКТОРИ СОЦІАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ (НА ПРИКЛАДІ ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	137
Мозговий А.А., Гринюк Т.А. СТАН КОНКУРЕНСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ НАСЛІДКІV ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ	142
Молодецький А.Е., Верстюк С.Ю. ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПОРТОВO- ПРОМISЛОВОГО КОМПЛЕКСУ В МАЛОМУ АДЖАЛИЦЬКОМУ ЛИМАНІ	144

<i>Нефедова Н.Є.</i> СУЧASNІ ВОДОГОСПОДАРСЬКІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНИ ТА НАПРЯМКИ ЇХ ВИРІШЕННЯ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА ЇЇ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ І СВІТОВИХ ЕКОНОМІЧНИХ СТРУКТУР	145
<i>Немець Л.М., Моштакова Н.В.</i> БІБЛІОТЕЧНА МЕРЕЖА ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	148
<i>Олійник В.Д.</i> МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРИНЦИПИ ДОСЛІДЖЕННЯ ДЕПРЕСИВНИХ ТЕРИТОРІЙ	152
<i>Питуляк М.Р., Питуляк М.</i> ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ВИКОРИСТАННЯ РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО ПРИДNІСТРОВ'Я	155
<i>Пологовська Ю.Ю.</i> ВПЛИВ ЕКОЛОГІЧНОЇ СИТУАЦІЇ НА ПОСЕЛЕНСЬКУ МЕРЕЖУ ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ	157
<i>Прохорова Л.А.</i> СОЦIAЛЬНЕ ОПИТУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ СВІДОМОСТІ МІСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ	159
<i>Сайчук В.С.</i> ТЕОРЕТИЧНИЙ ТА ЕМПІРИЧНИЙ РІВНІ ГЕОГРАФІЧНИХ ЗНАНЬ В КОНТЕКСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РИНКУ ПРАЦІ	161
<i>Сердюк А.М.</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ АГРОПРОМISЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА	164
<i>Склярська О.І.</i> ПОНЯТТЯ ТА ТИПИ ПОЛІТИКО-ГЕОГРАФІЧНИХ ПРОЦЕСІВ	165
<i>Слоньова Т.І., Чикіна Ю.Ю.</i> ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ НЕВИРОБНИЧОЇ СФЕРИ МІСТА ЛУГАНСЬКА	168
<i>Смочко Н.М.</i> ГІДРОЕНЕРГЕТИКА ЯК ОДНА З ПРИОРІТЕТНИХ ГАЛУЗЕЙ АКТИВІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО І СОЦIAЛЬНОГО РОЗВИТКУ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ	171
<i>Совгра С.В., Гончаренко Г.Є.</i> ЕКОНОМІЯ ТА РАЦІОНАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ЕНЕРГІЇ	172
<i>Татарінов І.Є.</i> РЕГІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ РІВНЯ ЖИТТЯ ПРАЦІВНИКІВ ВАЖКОЇ ПРОМISЛОВОСТІ УКРАЇНИ У 50-80-І РОКИ (НА ПРИКЛАДІ ДОНБАСУ)	176
<i>Тітенко З.В.</i> ЗОВNІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРИКОРДОННОГО РЕГІОNU (НА ПРИКЛАДІ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	178
<i>Шилова Л.Г.</i> ЗНАЧЕНИЕ ПАЛОМНИЧЕСТВА ДЛЯ ПРАВОСЛАВНОГО ХРИСТИАНИНА НА ПРИМЕРЕ ЛУГАНСКИХ И СЕВЕРОДОНЕЦКИХ СВЯТЫНЬ	181

IV. ГЕОГРАФІЧНА ОСВІТА

<i>Білецький М.І.</i> ДО ПИТАННЯ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЗОВNІШньОГО НЕЗАЛЕЖНОГО ОЦІНЮВАННЯ З ГЕОГРАФІЇ	185
<i>Гордашевська Г.І.</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТньОГО ВЧИТЕЛЯ ГЕОГРАФІЇ	187
<i>Гудзевич А.В., Гусак О.М.</i> ВНЕСОК ГЕОГРАФІВ В РОЗВИТОК РЕГІОНАЛЬНИХ НАУКОВО-КРАЄЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ПОЧАТКУ ХХІ СТ.	188
<i>Ештокин А.Н.</i> ВYЧИСЛЕНИЕ КООРДИНАТ ПУНКТОВ ТЕОДОЛИТНОГО ХОДА	189
<i>Казьмірова Ю.І., Ситник О.І.</i> ХАРАКТЕРИСТИКА ПОГОДНИХ УМОВ ШIРЯЇВСЬКОГО РАЙОНУ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ 2003 – 2009 РР. (ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ СПОСТЕРЕЖЕННЯ УЧБОВОГО МЕТЕОРОЛОГІЧНОГО ПОСТА В С. МИКОЛАЇВКА)	192
<i>Ковальова Л.П.</i> СУЧASNІ ПІДХОДИ У ВИКЛАДАННІ ШKІЛЬНОГО КУРСУ ГЕОГРАФІЇ	194
<i>Ковтун Л.О.</i> ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	197
<i>Кременчуцький А.М., Вірченко П.А.</i> КОМПОНЕНТНА СТРУКТУРА СИСТЕМИ ОСВІТИ	198
<i>Сорокіна Г.О.</i> ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ ШКОЛЯРІВ ЯК АКТУАЛЬНА ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	200
<i>Тімець О.В.</i> ФАХОВІ (ГЕОГРАФІЧНІ) ЗНАННЯ - ФУНДАМЕНТАЛЬНА ОСНОВА ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ РОЗВИТКУ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТньОГО ВЧИТЕЛЯ ГЕОГРАФІЇ	202
<i>Трегубенко О.М.</i> ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО КРАЄЗНАВЧОГО РУХУ В 20-Х РОКАХ ХХ СТОЛІТтя	204
<i>Шевчук С.М.</i> ВИДАТНІ ПОСТАТІ ЗЕМЛЕЗНАВЧОЇ НАУКИ ПОЛТАВЩИНИ ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТОЛІТтя (професори Кость Дубняк та Михайло Самбікін)	207

участь у виборчому процесі є суб'єктом електорально-географічних процесів, які відображають політичні симпатії, настрої, активність, в великий мірі – політичну культуру населення в їх просторових вимірах.

Щодо останньої типології, то визначити єдино відповідного суб'єкта певному конкретному процесу неможливо, адже суб'єктами одного процесу можуть бути різні спільноти. Так, в інституційно-географічних процесах безпосереднім суб'єктом відносин виступають інституції, однак утворюють ці інституції соціальні, етнічні, територіальні групи, а отже вони є опосередкованими суб'єктами процесів. В електоральних відносинах крім окремого громадянина – суб'єктом виступають великі та малі групи населення (етнічні, територіальні, соціальні), а також окремі політичні інститути (парти).

Таким чином, зважаючи на наявність спільних суб'єктів – соціополітичних, релігійних, етнополітичних, інституційно-політичних, електоральних відносин, усі типи політико-географічних процесів за суб'єктами політичного життя взаємодетермінуються та перекриваються. Лише в ідеальній (абстрактній) теоретичній моделі можуть існувати автономні електорально-географічний, соціополітико-географічний, геоетнікополітичний, інституційно-політичний процес. В реальності існує єдина інтегральна спрямованість розвитку політичного життя в просторових масштабах, що пов'язана з об'єктивною властивістю процесів гетерогенної коеволюції – при внутрішній неоднорідності, багатоаспектності, складності, різновекторності формується односпрямований процес регіонального розвитку.

Висновки. Переважання в наукових дослідженнях аналізу статичних просторових форм політичного життя актуалізує необхідність доповнення предмету політичної географії концепцією політико-географічного процесу, що репрезентує динамічні аспекти політичного життя суспільства. При цьому політико-географічний процес не слід розглядати лише як зміну певних політичних параметрів (активності виборців, частки голосів відданих за певну політичну структуру, кількості громадських обєднань етнонаціональних груп тощо), явищ та подій в просторо-часових координатах, а як цілісний безперервний інтегральний процес функціонування політичного простору що обов'язково передбачає конкретний просторовий результат на локальному, регіональному, загальнодержавному, міждержавному рівнях – політичну диференціацію території з огляду на ті чи інші географічні чинники, її інтеграцію в загальнодержавне середовище чи дезінтеграцію і тяжіння до сусідніх держав (внаслідок активних сепаратистських рухів) тощо.

Література

1. Алаев Э. Б. Социально-экономическая география: понятийно-терминологический словарь. – Москва: Мысль, 1983. – 350 с.
2. Дністрянський М. С. Україна в політико-географічному вимірі. – Львів: Вид. центр імені Івана Франка, 2000. – 310 с.
3. Майергойз И. М. Некоторые вопросы политico-географического изучения капиталистических стран // Вопросы экономической и политической географии зарубежных стран. – Москва, 1971. – Вып 1. – С. 33 – 50.
4. Обушний М. І. Політологія: довідник/ М. І. Обушний, А. А. Коваленко, О. І. Ткач. – К. Довіра, 2004. – 241 с.
5. Топчієв О. Г. Основи суспільної географії: навчальний посібник/ О. Г. Топчієв – Одеса: Астропrint, 2001. – 556 с.
6. Трохимчук С. В., Федунь О. В. Політична географія світу: навчальний посібник. – Львів: Простір М, 2006. – 274 с.
7. Шаблій О. І. Суспільна географія: теорія, історія, українознавчі студії. – Львів, 2001. – 743 с.

*Т.І. Слоньова, доц., к. геогр. н., Ю.Ю. Чикіна, магістр географії
Луганський національний університет імені Тараса Шевченка*

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ СУЧASNOGO РОЗВИТКУ НЕВИРОБНИЧОЇ СФЕРИ МІСТА ЛУГАНСЬКА

Для сучасного етапу розвитку суспільної географії одним із важливих напрямків є дослідження невиробничої сфери окремих регіонів, яка забезпечує різноманітні потреби населення у комунальних, транспортних, освітніх, медичних, культурних, побутових та інших послугах, обсяги та рівень яких суттєво впливають на якість життя людей. Особливу актуальність такі дослідження мають, на наш погляд, у таких індустриальних регіонах, як Донбас, тому що раніше географи значно більшу увагу приділяли галузям виробничого сектору економіки.

Перехід від планової до ринкової моделі господарювання обумовили значні зміни у функціональній, галузевій, територіальній структурі, масштабах діяльності невиробничої сфери, загостренню старих та появу нових проблем. У Луганську, найбільшому багатофункціональному місті області, невиробнича сфера має особливо значну роль, тому що вона надає різноманітні послуги і населенню також прилеглих територій. Ці зміни стають все більш рельєфними і наочними. Тому ми ставили за мету виявити особливості сучасного розвитку окремих галузей невиробничої сфери.

До складу невиробничої сфери міста, яку ще називають соціально – побутовим інфраструктурним комплексом, входять житлово – комунальне господарство, побутове обслуговування населення, торгівля, ресторанно – готельне господарство, міський пасажирський транспорт, освітні та медичні заклади, послуги зв'язку тощо.

Обласний центр серед інших регіонів Луганщини має найбільше житлово – комунальне господарство. Тут зосереджено 17,1% житлової площи області, потужна водопровідна (більше 120 тис. м³ на добу) та каналізаційна (більше 200 м³ на добу) системи. Місто майже повністю газифіковане. Але забезпечення населення житлом у розрахунку на 1 особу складає у Луганській міськраді всього 19,2 м² проти 22,7 м² в середньому по області. Це найменший показник серед інших міських рад області. Останніми роками житловий фонд майже не зростає, а кількість проблем у житлово – комунальному господарстві, навпаки, зростає. Це і зношеність та аварійний стан багатьох тепломереж, ліній водопостачання, занедбаність прибудинкових територій та зон відпочинку, утилізація сміття та інше.

Значні структурні та динамічні зміни відбулися у *торгівлі та ресторанно – готельному господарстві*. Луганськ є найбільшим торговельним центром серед регіонів області. Так, при питомій вазі населення 20,5% від його загального показника по області на Луганську міськраду приходиться 50,8% оптового товарообігу, тоді як ще у 2002 р. приходилося 21,5%. У структурі переважають продовольчі товари (65,9%). Питома вага Луганська за обсягом роздрібного товарообігу з 1995 р. по 2007 р. збільшилася майже вдвічі і складає 53,7%. За кількістю об'єктів роздрібної торгівлі Луганськ теж найбільший регіон у області. Так, якщо в 1985 р. на його території функціонували 9,2% таких об'єктів, то у 2002 р. – вже 19,2%, а у 2007 р. – 31,4%.

Відповідно збільшувалися торгівельні площи магазинів. Якщо у 1985 р. їх було відкрито 15% від загальнообласних, то в 2002 р. – 27,1%, а у 2007 р. – до 44,7%. Це свідчить про те, що розширення торгівельних площ більш активно відбувається в обласному центрі.

За обсягом роздрібного товарообігу ресторанного господарства Луганська міськрада також знаходиться на першому місці. Але вона має питому вагу близько 30%, яка останніми роками практично не змінюється. За кількістю підприємств ресторанного господарства питома вага Луганська, поміж інших регіонів області, упродовж останніх 20 років залишається майже стабільною. Так, у 1985 р. цей показник становив 16,3%, у 2002 р. – 17,5%, а у 2007 р. – 20,1% [1].

Характерною рисою сьогодення Луганська став бурхливий розвиток ринкової торгівлі, сфери побутових послуг. У місті працюють понад 400 підприємств служби побуту, з яких тільки у 2008 р. були відкриті 19; функціонують 29 ринків. За останні роки змінилася матеріально – технічна база ринків у результаті реконструкції, переоснащення та введення в дію додаткових торгівельних місць, критих павільйонів, що сприяє як поліпшенню умов праці, так і підвищенню рівня торгівельного обслуговування. Активно розширяється мережа закладів побутового обслуговування населення, яка забезпечує потреби жителів міста та прилеглих населених пунктів у різноманітних побутових послугах. В ринкових умовах господарювання значно збільшилася кількість перукарень, сучасних фотосалонів, центрів з ремонту та обслуговування складної побутової техніки, комп’ютерів тощо. Помітно змінюється рівень територіальної концентрації цих підприємств. Особливо бурхливо їх мережа формується на деяких центральних вулицях міста.

Міський пасажирський транспорт – невід'ємна частина складного комплексу життєзабезпечення населення міста. У місті Луганську, як найбільшому в області, отримали розвиток усі види міського електричного транспорту, крім метрополітену. В маршрутну мережу міста входить 116 маршрутів, у тому числі: 10 трамвайніх, 4 тролейбусних та 102 автобусних. Для обслуговування діючої маршрутної мережі міста використовуються 116 автобусів великої та середньої місткості, 731 автобусів малої місткості, працюючих у режимі «Маршрутне таксі», 39 трамвайніх вагонів та 22 тролейбуса. Останніми роками зменшилися обсяги перевезень внутрішнім міським електротранспортом, в той же час у Луганську з’явився новий вид найбільш мобільного міського транспорту – маршрутні таксі.

Місто Луганськ надає населенню найбільший обсяг послуг зв'язку на території області. У цій галузі також відбулися значні зміни. За останні 20 років значно зменшилися обсяги відправлення

газет і журналів, листівок, телеграм, поштових посилок. Але, навлаки, значно зрос обсяг послуг внутрішньоміського та міжміського обсягів телефонного зв'язку. Останніми роками значно збільшилася кількість періодичних видань і відповідно розширилася мережа роздрібної торгівлі ними. Найбільша питома вага в загальному обсязі реалізованих послуг населенню займають послуги підприємств, що здійснюють діяльність у сфері пошти і зв'язку – 59,2%. Це дає змогу зробити висновки про те, що жителі міста отримали більший доступ до засобів масової інформації і мають можливість вибирати їх за своїми смаками.

Обласний центр є найбільшим освітнім комплексом Луганщини. Тут працюють 69 дошкільних закладів різних форм власності, які охоплюють 62,2% дітей віком до 6 років, 73 загальноосвітні школи, 6 ліцеїв, 5 гімназій. Луганськ залишається найбільшим в області центром професійно-технічної освіти, мережа якої, на відміну від інших регіонів, залишається стабільною. Сучасний Луганськ – це університетське місто, в якому функціонують 7 з 9 ВНЗ області III – IV рівнів та 8 I – II рівнів акредитації. Провідні університети перетворилися у навчальні комплекси з багатьма структурними підрозділами, що знаходяться не лише в області, а і за її межами.

Луганськ, як найбільше місто в області, має саму розвинену мережу закладів *охраны здоров'я*. Тут діють 32 лікарняні заклади, які розраховані на більш як 7 тисяч лікарняних ліжок і де працюють 40,3% лікарів області. Це обумовлено тим, що у Луганську знаходяться обласні клінічні заклади, які обслуговують значну частину жителів інших регіонів. Забезпеченість лікарями усіх спеціальностей у розрахунку на 10 тисяч населення у Луганську також найвища і становить 77,9 проти 39,2 у середньому по області [2].

Останніми роками значно розширилася аптечна мережа. У Луганську знаходиться 24% усіх аптечних закладів області.

Місто Луганськ залишається найбільшим культурним центром Луганщини. У місті знаходяться 3 з 4 театрів області, 3 з 17 музеїв, 11 закладів культури клубного типу та 90 бібліотек. Для проведення фізкультурно – спортивної роботи у місті є значна спортивна база: 6 стадіонів, 4 басейни, 151 спортзал, 282 спортивних майданчики, 39 стрілецьких тирів, 11 тенісних кортів.

В останні роки значно активізувалася туристична діяльність. Якщо до 1990 р. у місті функціонували 2 туристичні фірми («Спутник» та «Інтурист»), то зараз працюють близько 20 приватних фірм, які пропонують різні туристичні маршрути, як по Україні, так і за кордон.

Але незважаючи на те, що за більшістю параметрів розвитку невиробничої сфери Луганськ займає лідеруючі позиції в області, тут існує багато проблем. Найбільш актуальними, на наш погляд, є такі: нераціональне співвідношення між різними видами рухомого складу міського транспорту, недостатній розвиток транспортної інфраструктури міста, недостатнє фінансування матеріально – технічної бази житлово – комунального господарства, закладів *охраны здоров'я*, дефіцит медичних кадрів первинної медико – санітарної ланки спеціалістів, недостатня мережа дошкільних закладів, нездовільний технічний стан спортивних залів та спортивних майданчиків закладів освіти.

Для розв'язання існуючих проблем необхідні: реалізація міських галузевих цільових програм; підвищення якості послуг, що надаються органами місцевого самоврядування; реформування житлово – комунального господарства міста; поліпшення соціальної та транспортної інфраструктури; підвищення рівня благоустрою міста; збільшення обсягів бюджетних асигнувань.

Таким чином, Луганськ залишається найбільшим центром надання різноманітних послуг населенню як власне міста, так і багатьох прилеглих населених пунктів. Помітно посилюється його питома вага серед регіонів області в оптовій та роздрібній торгівлі, наданні освітніх та медичних послуг. На відміну від промисловості для невиробничої сфери Луганська характерним є позитивний динамічний розвиток.

Кардинально змінюється територіальна локалізація закладів торгівлі та надання побутових послуг. Спостерігається підвищення територіальної концентрації таких закладів у центральній частині міста.

Реформування економічних відносин та зміна форм власності обумовили численні проблеми, пов'язані з функціонуванням об'єктів невиробничої сфери. Їх вирішення – це не лише певні кроки з боку державної влади, а і широке поле для конструктивної та ефективної діяльності органів місцевого самоврядування. Саме консолідація зусиль усіх сторін може підняти на новий, більш якісний рівень добробут не лише луганчан, а і багатьох інших жителів Луганської області.

Література

1. Статистичний щорічник Луганської області за 2007 рік. – Ч. 1, 2. – Луганськ, 2008. – 540 с.
2. www.oblstat.com.ua